

दानियेलाचे पुस्तक - क्रमांक बहात्तर

भविष्यसूचक एकत्रीकरण: प्राचीन इस्राएलच्या विभाजनापासून अमेरिकेच्या अंतापर्यंत

Jeff Pippenger

2024-02-05

यारोबामाच्या बंडखोरीची साक्ष ही प्राचीन इस्राएलच्या दोन राष्ट्रांत झालेल्या विभाजनाचाही इतिहास आहे. दहा वंशांनी बनलेले उत्तरेकडील राज्य इस्राएल, किंवा काही वेळा एफ्राईम, या नावाने ओळखले जात असे, आणि दक्षिणेकडील राज्य यहूदा म्हणून ओळखले जात असे. यहजेकेलच्या काळात ते राज्य अनेक वर्षांपासून आधीच दोन राज्ये झालेले होते, आणि सदतीसाव्या अध्यायात यहजेकेलास अशी भविष्यवाणी देण्यात आली की ती दोन राज्ये पुन्हा एकदा एक राष्ट्र होतील. ती भविष्यवाणी पृथ्वीच्या पशूच्या (संयुक्त संस्थाने) प्रारंभीच्या इतिहासात पूर्ण झाली, आणि संयुक्त संस्थानांच्या अंतकाळी अंतिम वेळी पूर्ण होते; कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीचा शेवट तिच्या आरंभीद्वारेच स्पष्ट करतो.

इस्राएल दोन राज्यांत विभागला गेला त्या वेळी यारोबामाचे बंड हे संयुक्त संस्थानांच्या आरंभीच्या काळातील बंडखोरीचे, तसेच संयुक्त संस्थानांच्या शेवटच्या काळातील बंडखोरीचे प्रतिनिधित्व करते. संयुक्त संस्थानांच्या आरंभातील आणि समाप्तीतील ही बंडखोरी दोन राज्यांच्या एकत्र येण्यास समाविष्ट करते. या लेखांमध्ये सिस्टर व्हाइट यांच्या लेखनांतून वारंवार उद्धृत केल्याप्रमाणे, प्रकटीकरण अध्याय अठरा हा कलीसियांना दिलेल्या दोन हाकांचे प्रतिनिधित्व करतो. रविवारी कायद्याच्या संकटाच्या घटकेदरम्यान जे दोन राष्ट्रे एकत्र येतात, ती म्हणजे एक लाख चव्वेचाळीस हजार आणि देवाचे दुसरे कळप, जे अद्याप बाबेलमध्ये आहेत.

मिलराइट इतिहासात एकत्र जोडलेली दोन राष्ट्रे म्हणजे यहूदा आणि एप्रैम ही होत. दोन राज्यांवरील स्वतंत्र क्रोधकाल अनुक्रमे इ.स. 1798 मध्ये आणि मग इ.स. 1844 मध्ये संपल्यावर ती एकत्र जोडली गेली. यहजेकेल अध्याय सदतीस मधील “याव्यतिरिक्त” हा शब्द आपल्याला या अनुप्रयोगाविषयी खात्री बाळगण्यास अनुमती देतो. “याव्यतिरिक्त” या शब्दाचा अर्थ असा आहे की “याव्यतिरिक्त” नंतर येणारा संदेश “याव्यतिरिक्त” या शब्दापूर्वी आलेल्या संदेशावर ठेवायचा.

परमेश्वराचे वचन पुन्हा माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, याव्यतिरिक्त, हे मनुष्यपुत्रा, तू एक काठी घे, आणि तिच्यावर लिही, यहूदासाठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलच्या संततीसाठी; मग दुसरी काठी घे, आणि तिच्यावर लिही, योसेफासाठी, म्हणजे एफ्राइमची काठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलाच्या सर्व घराण्यासाठी; आणि त्या एकमेकींना जोडून एकच काठी कर; आणि त्या तुझ्या हातात एक होतील. यहजेकेल 37:15-17.

यहजेकेल “याव्यतिरिक्त” असे म्हणतो तेव्हा तो पुनरुक्ती आणि विस्तार या भविष्यसूचक तत्त्वाचा उपयोग करीत आहे. यहजेकेलने दोन काठ्या घ्याव्यात, एक यहूदासाठी आणि एक एफ्राइमसाठी, आणि त्या दोन काठ्यांनी दर्शविलेल्या भविष्यवाणीला आधीच्या भविष्यवाणीच्या वर ठेवावे. आधीचे भविष्यसूचक दृष्टांत पहिल्या वचनात आरंभ होतो, जेव्हा यहजेकेलला मृत, कोरड्या हाडांनी भरलेल्या दरीत नेण्यात आले.

परमेश्वराचा हात माझ्यावर होता; आणि परमेश्वराच्या आत्म्याने मला बाहेर नेले, आणि हाडांनी भरलेल्या दरीच्या मध्यभागी मला उभे केले. आणि त्याने मला त्या हाडांभोवती फिरविले; आणि पाहा, उघड्या दरीत ती फार पुष्कळ होती; आणि पाहा, ती अतिशय कोरडी होती. आणि तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, ही हाडे जिवंत होऊ शकतील काय? तेव्हा मी उत्तर दिले, हे प्रभू परमेश्वरा, ते तुलाच ठाऊक आहे. पुन्हा तो मला म्हणाला, या हाडांवर भविष्यवाणी कर, आणि त्यांना सांग, हे कोरड्या हाडांनो, परमेश्वराचे वचन ऐका. या हाडांना प्रभू परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी तुमच्यात श्वास प्रवेश करीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल. आणि मी तुमच्यावर स्नायू आणीन,

आणि तुमच्यावर मांस चढवीन, आणि तुम्हांला कातडीने झाकीन, आणि तुमच्यात श्वास घालीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल; आणि तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर आहे. मग मला आज्ञा केल्याप्रमाणे मी भविष्यवाणी केली; आणि मी भविष्यवाणी करित असता एक आवाज झाला, आणि पाहा, एक कंप झाला, आणि हाडे एकमेकांजवळ आली, प्रत्येक हाड त्याच्या हाडाशी जुळले. आणि मी पाहिले, तर पाहा, त्यांच्यावर स्नायू आले, आणि मांस चढले, आणि वरून कातडीने त्यांना झाकले; पण त्यांच्यात श्वास नव्हता. मग तो मला म्हणाला, वाऱ्याशी भविष्यवाणी कर, भविष्यवाणी कर, हे मनुष्यपुत्रा, आणि वाऱ्याला सांग, प्रभू परमेश्वर असे म्हणतो: हे श्वासा, चारही वाऱ्यांकडून ये, आणि या वध झालेल्यांवर फुंकर घाल, म्हणजे ते जिवंत होतील. तेव्हा त्याने मला आज्ञा केली त्याप्रमाणे मी भविष्यवाणी केली, आणि श्वास त्यांच्यात आला, आणि ते जिवंत झाले, आणि आपल्या पायांवर उभे राहिले, एक अतिशय मोठे सैन्य. मग तो मला म्हणाला, हे मनुष्यपुत्रा, ही हाडे म्हणजे इस्राएलचे सारे घराणे आहे; पाहा, ते म्हणतात, आमची हाडे कोरडी झाली आहेत, आणि आमची आशा नष्ट झाली आहे; आम्ही आमच्या भागांपासून तोडले गेलो आहोत. म्हणून भविष्यवाणी कर आणि त्यांना सांग, प्रभू परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, हे माझ्या लोकांनो, मी तुमच्या कबरी उघडीन, आणि तुम्हांला तुमच्या कबरींतून वर काढीन, आणि इस्राएल देशात आणीन. आणि हे माझ्या लोकांनो, जेव्हा मी तुमच्या कबरी उघडीन, आणि तुम्हांला तुमच्या कबरींतून वर काढीन, तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर आहे. आणि मी माझा आत्मा तुमच्यात घालीन, आणि तुम्ही जिवंत व्हाल, आणि मी तुम्हांला तुमच्या स्वतःच्या देशात स्थापन करीन; तेव्हा तुम्हांला कळेल की मी परमेश्वर हे बोललो आहे, आणि ते पूर्णही केले आहे, असे परमेश्वर म्हणतो. यहेज्केल ३७:१-१४.

या लेखमालेच्या अगदी आरंभीपासून आम्ही दाखवून दिले आहे की कोरड्या हाडांची दरी अंतिम दिवसांतील देवाच्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करते, आणि चार वाऱ्यांचा तो संदेश, जो त्यांना आपल्या पायांवर उभे राहण्यास कारणीभूत ठरतो, जणू काही एक महान सेना, तो तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामाची ओळख करून देणारा मध्यरात्रीचा आक्रोशाचा संदेश आहे. सिस्टर व्हाईट हाडांची ओळख देवाचे लोक अशी करून देतात.

“मी माझे लेखण खाली ठेवतो आणि प्रार्थनेत माझा आत्मा उंचावतो, की प्रभु आपल्या पश्चादपसृत लोकांवर श्वास फुंको, जे कोरड्या हाडांसारखे आहेत, यासाठी की ते जिवंत व्हावेत.” General Conference Bulletin, February 4, 1893.

आपण मागील लेखांमध्ये हे दाखविले आहे की 18 जुलै, 2020 ओळखणारा भविष्यवाणीचा संदेश चुकीचा होता, आणि त्या खोट्या घोषणेने दहा कुमारींच्या दृष्टांतातील पहिल्या निराशेचे व उशीराच्या काळाचे आगमन चिन्हित केले. मिलराइट काळात वेळेची घोषणा वैध होती, तरी 1844 नंतर वेळेवर आधारलेला दुसरा कोणताही संदेश पुन्हा कधीही असू नये. जेव्हा Future for America ने 18 जुलै, 2020 ची घोषणा केली, तेव्हा त्यांनी परत अशा इतिहासाकडे घसरण केली की ज्यात वेळेची घोषणा ग्राह्य मानली जात होती; आणि असे करून त्यांनी पाप केले, आणि ते प्रकटीकरण अध्याय अकरातील महान नगराच्या रस्त्यावर मारले गेले. रस्त्यावर मृत पडलेले असल्यामुळे, त्यांना मग पुनरुत्थित होण्याची गरज होती, जसे साडेतीन दिवसांनंतर त्या दोन साक्षीदारांचे झाले.

“कोरड्या हाडांवर देवाच्या पवित्र आत्म्याने श्वास फुंकला गेला पाहिजे, म्हणजे ती मृतांतून पुनरुत्थान झाल्याप्रमाणे कार्यरत होतील.” Bible Training School, December 1, 1903.

मागील लेखांमध्ये आम्ही दाखवून दिले आहे की दोन साक्षीदारांना पुन्हा जिवंत करणाऱ्या चार वाऱ्यांचा संदेश हा तिसऱ्या शापाच्या इस्लामचा संदेश आहे, आणि तो संदेश शेवटच्या दिवसांचा मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश आहे. यहेज्केल म्हणतो, “याव्यतिरिक्त,” आणि असे करून तो हे दर्शवितो की ज्या इतिहासात मध्यरात्रीच्या आरोळीची घोषणा प्रतिक्रियात्मकरीत्या दर्शविली जाते, त्या काळात दोन काठ्या—एक एफ्रैम म्हणून आणि एक यहूदा म्हणून दर्शविलेली—एकत्र जोडल्या जाऊन एक राष्ट्र होणार होत्या. दहा कुमारींचे दृष्टांत शेवटच्या दिवसांत, जसे तो मिलराइट इतिहासात पूर्ण झाला होता, तसेच “अक्षरशः तंतोतंत” पूर्ण होतो. ज्या काळात मध्यरात्रीची आरोळी मिलराइट इतिहासात पूर्ण झाली होती, आणि पुन्हा शेवटच्या दिवसांच्या पूर्णतेत, “दोन काठ्या” एकत्र जोडल्या गेल्या होत्या आणि जोडल्या जातील.

त्या दोन काठ्यांनी प्राचीन इस्राएलच्या उत्तरेकडील (एप्रैम) आणि दक्षिणेकडील राज्यांचे (यहूदा) प्रतिनिधित्व केले. आम्ही हेही दाखविले आहे की विल्यम मिलर हा एलियाद्वारे प्रतिरूपित झाला होता, आणि दुष्काळाच्या साडेतीन वर्षांच्या काळात एलिया सारफथ येथील विधवेकडे गेला होता.

आणि परमेश्वराचे वचन त्याच्याकडे आले, असे म्हणाले, उठ, सीदोनच्या आधिपत्याखालील सारफत येथे जा आणि तेथे राहा; पाहा, तेथे तुला पोसण्यासाठी मी एका विधवा स्त्रीला आज्ञा केली आहे. मग तो उठला आणि सारफत येथे गेला. तो नगराच्या वेशीपाशी आला असता, पाहा, ती विधवा स्त्री तेथे लाकडे वेचत होती; तेव्हा त्याने तिला हाक मारून म्हटले, विनंती करतो, मला पिण्यासाठी एखाद्या भांड्यात थोडे पाणी आण. आणि ती ते आणावयास जात असता, त्याने तिला पुन्हा हाक मारून म्हटले, विनंती करतो, तुझ्या हातात भाकरीचा एक छोटासा तुकडा माझ्यासाठी आण. तेव्हा ती म्हणाली, तुझा देव परमेश्वर जिवंत आहे, याची शपथ, माझ्याजवळ भाकर नाही; फक्त घमेल्यात मूठभर पीठ आणि कुपीत थोडेसे तेल आहे; आणि पाहा, मी दोन लाकडे वेचत आहे, जेणेकरून मी आत जाऊन ते माझ्यासाठी व माझ्या मुलासाठी तयार करीन, आणि आम्ही ते खाऊन मरू. तेव्हा एलीयाने तिला म्हटले, घाबरू नकोस; जा आणि तू म्हटल्याप्रमाणे कर; पण आधी त्यातून माझ्यासाठी एक छोटी भाकर करून ती माझ्याकडे आण, आणि नंतर ती तुझ्यासाठी व तुझ्या मुलासाठी कर. कारण इस्राएलचा देव परमेश्वर असे म्हणतो, पृथ्वीवर परमेश्वर पाऊस पाडेपर्यंत घमेल्यातील पीठ संपणार नाही आणि कुपीतील तेल कमी पडणार नाही. मग ती गेली आणि एलीयाच्या वचनाप्रमाणे केले; आणि ती, तो, आणि तिचे घराणे, पुष्कळ दिवस अन्न खात राहिले. 1 Kings 17:8-15.

या उताऱ्यातील “पुष्कळ दिवस” म्हणजे ते साडेतीन वर्षे होत, ज्यांमध्ये अहाबाने एलियाचा शोध घेतला; आणि ते पोपसत्तेच्या छळाच्या एक हजार दोनशे साठ वर्षांचे प्रतीक होते. पोपसत्तेच्या छळाच्या त्या “पुष्कळ दिवसां” विषयी येशू म्हणाला:

आणि ते दिवस संक्षिप्त केले गेले नसते, तर कोणताही देह वाचला नसता; परंतु निवडलेल्यांच्या खातिर ते दिवस संक्षिप्त केले जातील. मत्तय 24:22.

सिस्टर व्हाइट यांनी येशूने उच्चारलेले “ते दिवस” हे पोपसत्ताक छळाच्या कालखंडास थेट लागू असल्याचे स्पष्टपणे ओळखून सांगितले आहे.

“मंडळीवरील छळ संपूर्ण १२६० वर्षांच्या काळभर चालू राहिला नाही. देवाने आपल्या लोकांवर दया करून त्यांच्या त्या अग्निमय परीक्षेचा काळ कमी केला. मंडळीवर येऊ घातलेल्या ‘महामोठ्या क्लेशाविषयी’ पूर्वसूचना देताना तारणाऱ्याने म्हटले: ‘आणि जर ते दिवस कमी केले गेले नसते, तर कोणताही देह वाचला नसता; परंतु निवडलेल्यांच्या खातिर ते दिवस कमी केले जातील.’ मत्तय 24:22. सुधारणा चळवळीच्या प्रभावामुळे 1798 पूर्वीच छळाचा अंत झाला.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्स, 266, 267.

एलियाला ज्या “पुष्कळ दिवस” विधवेने सांभाळून ठेवले, तेच दानियेलाने ओळखून सांगितलेल्या पोपसत्ताक छळाचे “पुष्कळ दिवस” होते.

आणि लोकांमधील जे समजूतदार आहेत ते पुष्कळांना बोध करतील; तरी ते तलवारीने, ज्वाळने, बंदिवासाने आणि लुटीने, अनेक दिवस पडतील. आणि जेव्हा ते पडतील, तेव्हा त्यांना थोडीशी मदत मिळेल; पण पुष्कळ जण खुशामतीने त्यांना चिकटून राहतील. आणि समजूतदारांपैकी काही जण पडतील, जेणेकरून त्यांची परीक्षा व्हावी, आणि त्यांचे शुद्धीकरण व्हावे, आणि त्यांना शुभ्र केले जावे, अगदी अंतकाळापर्यंत; कारण तो अजून नियुक्त वेळेसाठीच आहे. दानियेल 11:33-35.

“अंतकाळाची वेळ,” जी या वचनेमध्ये “नियुक्त वेळ” अशीही म्हटली आहे, ती १७९८ साल होती, आणि तिने पोपशाहीच्या छळाचा अंत दर्शविला, जसा एलियाचा सारपतच्या विधवेकडे असलेल्या काळामध्ये प्रतिरूपाने दाखविण्यात आला होता. त्या इतिहासात विधवा, अविवाहित मंडळीचे प्रतिनिधित्व करणारी, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील बाराव्या अध्यायात अरण्यातील मंडळी म्हणून ओळखली गेली होती. ती दोन काठ्या गोळा करीत

होती—एक काठी नव्हे किंवा दहा काठ्या नव्हे, तर दोन काठ्या. यहेज्केलास दोन काठ्या घ्यावयाच्या होत्या, एक इस्राएलच्या उत्तरेकडील राज्यासाठी आणि एक इस्राएलच्या दक्षिणेकडील राज्यासाठी, आणि त्या एकत्र जोडून एक काठी करावयाची होती. ती दोन्ही राज्ये दोन हजार पाचशे वीस वर्षे विखुरलेली होती, परंतु देवाचे वचन असे होते की तो त्यांना एकत्र गोळा करील. ती स्त्री त्या दोन काठ्या गोळा करित होती ज्या एकत्र जोडल्या जाणार होत्या, आणि ती हे “जोपर्यंत परमेश्वर पृथ्वीवर पाऊस पाठवित नाही तोपर्यंत” करित होती.

ज्या दिवशी प्रभूने “पाऊस” पाठविला, त्या दिवशी मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीचा क्रंदन ओळखला गेला; आणि त्याची परिपूर्ती २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी झाली, जेव्हा कराराचा दूत १७९८ पासून (पहिल्या क्रोधाचा शेवट) ते २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंत (शेवटच्या क्रोधाचा शेवट) त्याने उभारलेल्या मंदिरात अचानक आला. त्या कालखंडात, हाडांच्या दरीविषयी यहेज्केलच्या दृष्टांतात दर्शविलेला मध्यरात्रीच्या क्रंदनाचा संदेश पूर्ण झाला, जेव्हा उत्तरेकडील व दक्षिणेकडील राज्यांच्या दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जाऊन एक राष्ट्र झाले, एका राजाच्या अधीन; कारण २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी ख्रिस्त पित्यापुढे आला आणि त्याने एक राज्य प्राप्त केले.

“पवित्रस्थानाच्या शुद्धीकरणासाठी ख्रिस्त आमचा महायाजक म्हणून परमपवित्र स्थानी येतो, असे दानिएल ८:१४ मध्ये दृष्टिपथात आणले आहे; मनुष्यपुत्र प्राचीन दिवसांच्या समोर येतो, असे दानिएल ७:१३ मध्ये प्रस्तुत केले आहे; आणि प्रभु आपल्या मंदिरात येतो, असे मलाखीने पूर्वकथन केले आहे—ही सर्व एका आणि त्याच घटनेची वर्णने आहेत; आणि हेच मत्तय २५ मधील दहा कुमारिकांच्या दृष्टांतात ख्रिस्ताने वर्णन केलेल्या, वराच्या विवाहासाठी येण्याद्वारेही दर्शविले आहे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, ४२६.

दानियेलमध्ये ओळखून दिल्याप्रमाणे, ख्रिस्ताने २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी राज्य प्राप्त केले.

मी रात्रीच्या दर्शनांत पाहिले, आणि पाहा, मनुष्यपुत्रासारखा एक जण आकाशाच्या मेघांसह आला, आणि तो पुरातन दिवसांच्या एकाजवळ आला; आणि त्यांनी त्याला त्याच्या समोर आणून उभे केले. आणि त्याला अधिराज्य, वैभव, आणि राज्य देण्यात आले, जेणेकरून सर्व लोक, राष्ट्रे, आणि भाषा बोलणारे त्याची सेवा करतील: त्याचे अधिराज्य हे सनातन अधिराज्य आहे, जे नाहीसे होणार नाही, आणि त्याचे राज्य असे आहे की जे कधीही नष्ट होणार नाही. दानिएल ७:१३, १४.

जेव्हा यहेज्केलच्या दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जातात, तेव्हा त्यांच्यावर एकच राजा असतो.

आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा होईल; आणि त्या सर्वांना एकच मेंढपाळ असेल; ते माझ्या न्यायविधींमध्ये चालतील, आणि माझे नियम पाळतील, व ते आचरणात आणतील. आणि मी माझा सेवक याकोब यास दिलेल्या देशात, ज्यात तुमचे पितर राहिले, त्यात ते वस्ती करतील; होय, ते, त्यांची मुले, आणि त्यांच्या मुलांची मुले सर्वकाळ त्यात वस्ती करतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सर्वकाळ असेल. यहेज्केल ३७:२४, २५.

सर्व संदेष्टे एकमेकांशी सहमत आहेत, आणि राजा दावीद म्हणजे ख्रिस्त होय, जो २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी पित्यापुढे आला आणि इस्राएलच्या दोन काठ्यांपासून—इस्राएल (उत्तरेकडील राज्य) आणि यहूदा (दक्षिणेकडील राज्य)—एकत्र गोळा केलेले राज्य त्याने प्राप्त केले. दोन राज्यांचे विखुरलेपण १७९८ ते १८४४ या छेचाळीस वर्षांच्या कालावधीत समाप्त झाले, कारण ख्रिस्ताने उजाड व पायदळी तुडविले गेलेले मंदिर उभारले. जेव्हा त्याने मंदिर उभारले, तेव्हा मलाखी अध्याय तीनच्या परिपूर्तीत, तो कराराचा दूत म्हणून अचानक आपल्या मंदिरात आला. यहेज्केल या वस्तुस्थितीशी सहमत आहे, कारण सर्व संदेष्टे एकमेकांशी सहमत आहेत.

आणि माझा सेवक दावीद त्यांच्यावर राजा असेल; आणि त्या सर्वांना एकच मेंढपाळ असेल; ते माझ्या न्यायविधींप्रमाणे चालतील, माझे नियम पाळतील आणि त्यांचे पालन करतील. आणि मी माझा सेवक याकोब याला जो देश दिला, ज्यात तुमचे पितर राहिले, त्या देशात ते वस्ती करतील; होय, ते, त्यांची मुले आणि त्यांच्या मुलांची मुले सदासर्वकाळ त्यात वस्ती करतील; आणि माझा सेवक दावीद त्यांचा अधिपती सदासर्वकाळ असेल.

शिवाय, मी त्यांच्याशी शांतीचा करार करीन; तो त्यांच्याशी असलेला सनातन करार असेल; आणि मी त्यांना स्थिर करीन, त्यांची वाढ करीन, आणि माझे पवित्रस्थान त्यांच्या मध्यभागी सदासर्वकाळ स्थापीन. माझा तंबूही त्यांच्याबरोबर असेल; होय, मी त्यांचा देव होईन, आणि ते माझे लोक होतील. यहेज्केल 37:24-27.

मंदिर उभारणारा ख्रिस्तच आहे.

आणि त्याला सांग, असे म्हणत, “सेनाधीश परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, ज्याचे नाव ‘अंकुर’ आहे तो पुरुष; तो आपल्या स्थानातून उगवेल, आणि तो परमेश्वराचे मंदिर बांधील. होय, तोच परमेश्वराचे मंदिर बांधील; आणि तो महिमा धारण करील, आणि आपल्या सिंहासनावर बसून राज्य करील; आणि तो आपल्या सिंहासनावर याजक असेल; आणि त्या दोघांमध्ये शांतीचा सल्ला असेल. आणि हे मुकुट हेलेम, तोबियाह, येदाया, आणि सफन्याचा पुत्र हेन यांच्यासाठी परमेश्वराच्या मंदिरात स्मरणार्थ असतील. आणि जे दूर आहेत ते येऊन परमेश्वराच्या मंदिरात बांधकाम करतील; आणि तुम्ही जाणाल की सेनाधीश परमेश्वराने मला तुमच्याकडे पाठविले आहे. आणि हे घडून येईल, जर तुम्ही तुमचा देव परमेश्वर याच्या वाणीचे परिश्रमपूर्वक पालन कराल.” जखऱ्या 6:12-15.

ख्रिस्त हा BRANCH आहे, आणि त्याने असे जाहीर केले की जर त्यांनी त्याचे मंदिर उद्ध्वस्त केले, तर तो ते तीन दिवसांत उभे करील; यास यहुद्यांनी उत्तर दिले की मंदिर बांधण्यास छेचाळीस वर्षे लागली.

मग यहुद्यांनी त्याला उत्तर देऊन म्हटले, “तू या गोष्टी करीत आहेस, तर आम्हांस कोणते चिन्ह दाखवितोस?” येशूने त्यांना उत्तर देऊन म्हटले, “हे मंदिर पाडा, आणि मी ते तीन दिवसांत उभारीन.” तेव्हा यहुद्यांनी म्हटले, “हे मंदिर बांधण्यास छेचाळीस वर्षे लागली, आणि तू ते तीन दिवसांत उभारशील काय?” योहान 2:18-20.

या उताऱ्यात ख्रिस्त आपल्या देहाविषयी बोलत होता, परंतु सर्व संदेष्टे त्यांनी ज्या दिवसांत जीवन व्यतीत केले त्यापेक्षा शेवटच्या दिवसांविषयी अधिक बोलत आहेत. तिसऱ्या दिवशी ख्रिस्ताचे पुनरुत्थान, मध्यरात्रीच्या हाकेत पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावाच्या काळात झालेल्या मृत हाडांच्या पुनरुत्थानाचे प्रतिनिधित्व करीत होते. एलियाच्या साक्षीचा विषय असलेला पाऊस, बाल व अशतारोथच्या संदेष्ट्यांबरोबर त्याच्या सामना-पराकाष्ठेच्या वेळी प्रकट झाला. तेव्हाच हे सिद्ध झाले की एलियाचा देव हाच खरा देव आहे, आणि एलियाच खरा संदेष्टा आहे.

पहिल्या निराशेच्या आगमनावेळी, प्रोटेस्टंट लोक खोटे संदेष्टे झाले असल्याचे प्रकट झाले, जसे बाल व अशतारोथ यांच्या संदेष्ट्यांद्वारे प्रतिरूपित करण्यात आले होते. त्यानंतर विलंबाचा काळ सुरू झाला, आणि त्याने मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशापर्यंत नेले, ज्यामुळे ख्रिस्त अचानक आपल्या मंदिरात आला. मध्यरात्रीची आरोळी ही यहेज्केलाच्या त्या संदेशाद्वारे दर्शविली जाते, जो हाडांना उभे करून त्यांना एक प्रबल सैन्य बनवितो. शिवाय, त्या कालावधीत (छेचाळीस वर्षे), दोन काठ्या एकत्र जोडल्या जाऊन एक राष्ट्र निर्माण होणे अपेक्षित होते, ज्यावर एकच राजा असेल.

पुन्हा परमेश्वराचे वचन माझ्याकडे आले, असे म्हणाले, “आणखी, हे मनुष्यपुत्रा, तू एक काठी घे आणि तिच्यावर लिही, ‘यहूदासाठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलाच्या संततीसाठी’; मग दुसरी काठी घे आणि तिच्यावर लिही, ‘योसेफासाठी, म्हणजे एफ्राइमची काठी, आणि त्याचे सोबती असलेल्या सर्व इस्राएलाच्या घराण्यासाठी.’ आणि त्या एकमेकींना जोडून एकच काठी कर; म्हणजे त्या तुझ्या हातात एक होतील. आणि जेव्हा तुझ्या लोकांची संतती तुला म्हणेल, ‘यांचा अर्थ काय आहे ते तू आम्हाला सांगणार नाहीस काय?’ तेव्हा त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, मी योसेफाची काठी, जी एफ्राइमच्या हातात आहे, आणि त्याचे सोबती असलेल्या इस्राएलाच्या वंशांना घेईन, आणि ती त्यांच्याबरोबर, म्हणजे यहूदाच्या काठीबरोबर, जोडीन, आणि त्यांना एकच काठी करीन; आणि त्या माझ्या हातात एक होतील.’ आणि ज्या काठ्यांवर तू लिहिशील त्या त्यांच्या डोळ्यांसमोर तुझ्या हातात असतील. आणि त्यांना सांग, ‘प्रभु परमेश्वर असे म्हणतो: पाहा, इस्राएलाची संतती जिथे जिथे राष्ट्रांमध्ये गेली आहे, तिथून मी त्यांना घेईन, आणि त्यांना सर्व बाजूंनी एकत्र जमवीन, आणि त्यांच्या स्वतःच्या देशात आणीन. आणि इस्राएलाच्या पर्वतांवर त्या देशात मी त्यांना एकच राष्ट्र करीन; आणि एकच राजा त्या सर्वांचा राजा असेल; आणि ते यापुढे दोन राष्ट्रे राहणार नाहीत, आणि कदापि पुन्हा दोन राज्यांत

विभागले जाणार नाहीत. आणि ते यापुढे आपल्या मूर्तींनी, आपल्या घृणास्पद वस्तूंनी, किंवा आपल्या कोणत्याही अपराधांनी स्वतःला विटाळणार नाहीत; परंतु त्यांनी ज्या ज्या वसतिस्थानांत पाप केले आहे, त्या सर्वांतून मी त्यांना सोडवीन, आणि त्यांना शुद्ध करीन; मग ते माझे लोक होतील, आणि मी त्यांचा देव होईन.” यहेज्केल 37:15-23.

विधवा मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या वेळी एलियाच्या पावसापूर्वी जी दोन काठ्या गोळा करीत होती, त्या इस्राएलच्या उत्तर व दक्षिण राज्यांचे प्रतीक होत्या; ही राज्ये विखुरली गेली होती आणि २२ ऑक्टोबर, १८४४ रोजी, जेव्हा प्रतिरूप प्रायश्चित्ताचा दिवस आरंभ झाला, तेव्हा ती एक राष्ट्र म्हणून पुन्हा एकत्र केली जाणार होती; कारण त्या वेळी देव “त्यांना शुद्ध करील” अशी प्रतिज्ञा होती. शुद्धीकरण, जे शोधक न्यायाचे प्रतिनिधित्व करते, त्याच वेळी आरंभ झाले. त्या दोन काठ्यांच्या एकत्रीकरणाचा योग्य अर्थ समजला पाहिजे, कारण देव नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या शेवटाचे उदाहरण त्या गोष्टीच्या आरंभीद्वारे दाखवितो.

1844 हे इस्राएलच्या दोन राज्यांचे अंत होते, कारण त्या वेळी ती एकच राज्य, आत्मिक इस्राएल, झाली होती, आणि त्या क्षणापासून पुढे ती केवळ एकच राष्ट्र असणार होती. त्या इतिहासाचे निदर्शन आरंभीच्या इतिहासाद्वारे घडविण्यात आले होते, जेव्हा ती दोन राष्ट्रे झाली होती; आणि तो म्हणजे येरोबामाच्या बंडाचा इतिहास होय.

यारोबामच्या बनावट उपासना-पद्धतीचा इतिहास त्याच्या राज्याच्या शेवटीही दृष्टांताने दाखविला गेला पाहिजे. प्राचीन इस्राएलच्या प्रारंभीचा आरोनाचा बंड आणि उत्तरेकडील राज्याच्या प्रारंभीचा यारोबामचा बंड हे 1863 मधील बंडाचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि 1863 चे स्पष्ट आकलन तेव्हाच होते, जेव्हा यारोबामच्या राज्याच्या शेवटाचाही, जो दोन काठ्या एकत्र जोडण्याद्वारे दर्शविला आहे, 1863 वरही आरोपित केला जातो. तेव्हाच 1863 हे मत्सराची प्रतिमा उभारणारी एक पिढी म्हणून प्रतिनिधित्व केलेले आहे, हे स्पष्टपणे दिसून येते.

आपण हा अभ्यास पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“परंतु कोरड्या हाडांची ही उपमा केवळ जगालाच लागू पडत नाही, तर ज्यांना महान प्रकाशाचा आशीर्वाद लाभला आहे त्यांनाही लागू पडते; कारण तेही त्या दरीतील सांगाड्यांसारखे आहेत. त्यांच्याकडे मनुष्याचे रूप, शरीराची रचना आहे; परंतु त्यांच्यामध्ये आध्यात्मिक जीवन नाही. परंतु ही दृष्टांतकथा कोरड्या हाडांना केवळ एकमेकांशी जोडून मनुष्यांच्या आकृतीत उभे ठेवत नाही; कारण अवयवांची व अंगवैशिष्ट्यांची सममिती असणे एवढेच पुरेसे नाही. जीवनाचा श्वास त्या शरीरांना चेतनायुक्त करील, म्हणजे ती सरळ उभी राहतील व कृतीशील होतील. ही हाडे इस्राएलाचे घराणे, देवाची मंडळी, यांचे प्रतिनिधित्व करतात; आणि मंडळीची आशा म्हणजे पवित्र आत्म्याचा जीवनदायी प्रभाव होय. प्रभूने या कोरड्या हाडांवर श्वास फुंकला पाहिजे, म्हणजे ती जिवंत होतील.”

“देवाचा आत्मा, आपल्या जीवनदायी सामर्थ्यासह, प्रत्येक मानवी कार्यकर्त्यामध्ये असला पाहिजे, जेणेकरून प्रत्येक आध्यात्मिक स्नायू आणि कंडरा कार्यरत राहतील. पवित्र आत्म्याविना, देवाच्या श्वासाविना, विवेकबुद्धीत जडत्व येते, आध्यात्मिक जीवनाचा लोप होतो. अनेक जण, जे आध्यात्मिक जीवनाविना आहेत, त्यांची नावे मंडळीच्या नोंदींमध्ये असतात; परंतु ती कोक्याच्या जीवनाच्या पुस्तकात लिहिलेली नसतात. ते मंडळीशी जोडलेले असू शकतात, परंतु ते प्रभूशी एकरूप झालेले नसतात. ते ठरावीक कर्तव्यांच्या एका संचाच्या पालनात परिश्रमी असू शकतात, आणि जिवंत मनुष्य म्हणून गणलेही जाऊ शकतात; परंतु अनेक जण त्यांच्यापैकी आहेत ज्यांना असे म्हटले आहे, ‘तुझे असे नाव आहे की तू जिवंत आहेस, परंतु तू मेलेला आहेस.’”

“जोपर्यंत आत्म्याचे देवाकडे खरे परिवर्तन होत नाही; जोपर्यंत देवाचा जीवनदायी श्वास आत्म्यास आध्यात्मिक जीवनासाठी सजीव करीत नाही; जोपर्यंत सत्याचा स्वीकार करणारे स्वर्गोत्पन्न तत्त्वाने प्रेरित होत नाहीत, तोपर्यंत ते त्या अक्षय बीजातून जन्मलेले नाहीत, जे सर्वकाळ जगते आणि स्थिर राहते. जोपर्यंत ते ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वावरच आपल्या एकमेव सुरक्षेप्रमाणे विश्वास ठेवत नाहीत; जोपर्यंत ते त्याच्या चरित्राचे अनुकरण करीत नाहीत, त्याच्या आत्म्यात परिश्रम करीत नाहीत, तोपर्यंत ते नग्न आहेत, त्यांनी त्याच्या नीतिमत्त्वाचा झगा

परिधान केलेला नाही. मेलेल्यांना अनेकदा जिवंत समजले जाते; कारण जे आपल्या कल्पनांनुसार ज्याला ते तारण म्हणतात ते साध्य करण्यासाठी प्रयत्न करीत आहेत, त्यांच्यामध्ये त्याच्या प्रसन्न इच्छेनुसार इच्छिण्यास आणि कार्य करण्यास देव कार्यरत नाही.”

“या वर्गाचे उत्तम प्रकारे प्रतिनिधित्व येहेज्केलाने दर्शनात पाहिलेल्या कोरड्या हाडांच्या दरीद्वारे केले जाते.”
Review and Herald, January 17, 1893.